YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

5 päivänä maaliskuuta 2002 *

Asiassa T-241/00,

Azienda Agricola "Le Canne" Srl, kotipaikka Porto Viro (Italia), edustajinaan asianajajat G. Carraro ja F. Mazzonetto ja G. Arendt, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään E. de March ja L. Visaggio, avustajanaan asianajaja A. Dal Ferro, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toisaalta kumoamaan 11.7.2000 tehdyn komission päätöksen K(2000) 1754, joka koskee kantajalle hanketta I/16/90/02 varten myönnetyn taloudellisen tuen vähentämistä, ja toisaalta velvoittamaan vastaajan maksamaan kantajalle vahingonkorvausta,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit N. J. Forwood ja H. Legal,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.11.2001 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Kalastusalan ja vesiviljelyn rakenteiden parantamista ja sopeuttamista koskevista yhteisön toimista 18 päivänä joulukuuta 1986 annetun neuvoston asetuksen

(ETY) N:o 4028/86 (EYVL L 376, s. 7) 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio voi myöntää yhteisön taloudellista tukea tällaista toimintaa varten.

2 Asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Yhteisön osallistumisen aikana asianomaisen jäsenvaltion tätä tarkoitusta varten nimeämän viranomaisen tai toimielimen on annettava komissiolle sen pyynnöstä kaikki todisteet ja asiakirjat, joiden perusteella voidaan todeta, että taloudelliset tai muut kullekin hankkeelle asetetut edellytykset ovat täyttyneet. Komissio voi päättää tuen pidättämisestä, vähentämisestä tai poistamisesta 47 artiklassa säädetyssä menettelyssä:

— jos hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla — — ,

— — .

Päätös annetaan tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle sekä tuen saajalle.

Komissio perii takaisin perusteettomasti maksetut summat.

— — "

Riita-asian perustana olevat tosiseikat

3 Komissio myönsi 30.10.1990 tekemällään päätöksellä C(90) 1923/99 kantajana olevalle Le Canne Srl:lle hanketta I/16/90/02 varten 1 103 646 181 Italian liiraa (ITL) (569 986 euroa) taloudellista tukea, joka oli 40 prosenttia tukikelpoisista 2 759 115 453 ITL:n (1 424 964 euron) suuruisista kuluista.

4 Hanke koski Le Cannen omistamien kalastuslaitosten nykyaikaistamista ja korjaustöitä sekä perusinfrastruktuurin rakentamista (kanaalit, vesialtaat ja meriveden johtaminen) ja laitteiden ostamista.

5 Päätöksen C(90) 1923/99 1 artiklan mukaan "yhteisön taloudellista tukea myönnetään investointihankkeelle, joka täyttää päätöksessä asetetut ehdot ja jota koskevat rahoitusehdot ovat liitteessä".

6 Päätöksen C(90) 1923/99 liitteessä mainitaan muun muassa seuraavat kaksi täsmennystä:

— "Tuen määrä, jonka komissio tosiasiallisesti maksaa loppuunsaatetulle hankkeelle, riippuu siitä, millaisia toteutetut työt ovat verrattuna hankkeessa määritettyihin."

— "Tuen saajan tekemän tukihakemuksen B-osaan sisältyvien tietojen mukaan suunniteltuja töitä ei voida muuttaa tai niistä poiketa ilman kansallisten

viranomaisten ja mahdollisesti komission etukäteistä hyväksyntää. Ilman komission hyväksyntää tehdyt merkittävät muutokset voivat johtaa tuen vähentämiseen tai poistamiseen, jos kansallinen viranomainen tai komissio katsoo, ettei se voi niitä hyväksyä. — — "

7 Komissio myönsi 27.7.1994 tekemällään päätöksellä C(94) 1531/99 Le Cannelle toisen taloudellisen tuen hanketta ITA/100/94 varten.

8 Le Canne totesi 12.12.1994 Italian maatalous-, elintarvike- ja metsätalousministeriölle (jäljempänä ministeriö) ja komissiolle lähettämässään kirjeessä, että sen tahdosta riippumattomat seikat olivat aiheuttaneet eräitä töitä koskevia mukautuksia hankkeen I/16/90/02 osalta. Le Canne arvioi kuitenkin, että kyseistä hanketta ei kokonaisuudessaan ollut muutettu olennaisesti, lukuun ottamatta tehokasvatusaltaiden sijainnin ja kokoonpanon muutosta. Le Canne ilmoitti olleensa tosin vasta töiden loppuunsaattamisesta lähtien tietoinen siitä, ettei se ollut noudattanut näiden mukautusten ennalta ilmoittamista koskevaa velvollisuutta, ja se pyysi kansallisia viranomaisia ja tarpeen vaatiessa komissiota itseään jälkikäteen suorittamaan toteutettujen muutosten teknisen tarkastuksen sen toteamiseksi, että ne olivat perusteltuja ja että tehdyt valinnat olivat tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia.

9 Hanketta I/16/90/02 koskevan 1.2.1995 toteutetun töiden lopputarkastuksen jälkeen ministeriö toimitti Le Cannelle 24.5.1995 päivätyn töiden lopullista tilaa koskevan tarkastustodistuksen (jäljempänä todistus).

10 Ministeriön mielestä tämän tarkastuksen perusteella voitiin todeta, että hanke ja toteutetut työt erosivat toisistaan. Ministeriö katsoi, että Le Cannen olisi yhteisön lainsäädännön mukaisesti pitänyt näin ollen hakea etukäteen lupa kyseisten

muutosten tekemiseen. Ministeriö katsoi, että kyseiset muutokset olivat aiheuttaneet teknisten vaikutusten lisäksi ylimääräisiä kustannuksia laskennallisen metriarvion eri kohtien perusteella arvioituihin kustannuksiin nähden erityisesti kaivaustöiden osalta.

11 Ministeriö alensi näin ollen hanketta I/16/90/02 koskevien tukikelpoisten kulujen määrää siten, että se vastasi noin 69,13:a prosenttia komission alun perin hyväksymästä määrästä.

12 Komissio maksoi tämän jälkeen Le Cannelle 5.7.1995 antamallaan lopullisella maksumääräyksellä hanketta I/16/90/02 koskevan yhteisön tuen loppuosan, joka oli 419 822 440 ITL (216 820 euroa). Komissio vähensi todistuksen perusteella kyseisen tuen kokonaismäärää näin ollen 1 103 646 181 ITL:sta (569 986 eurosta) 762 940 040 ITL:aan (394 026 euroon), eli 340 706 141 ITL:aa (175 960 euroa).

13 Le Canne riitautti todistuksen ja vaati tilanteen uudelleentarkastelua 26.7.1995 päivätyllä kirjeellä, jonka komissio vastaanotti 3.8.1995 ja joka oli osoitettu myös ministeriölle.

14 Le Canne väitti muun muassa, että riidanalaiset muutokset, joilla ei lainkaan muutettu hankkeen tavoitetta, sen kannattavuutta tai sen asemaa, johtuivat sen tahdosta riippumattomista seikoista, jotka ilmenivät hanketta I/16/90/02 koskevia töitä toteutettaessa.

15 Komissio ilmoitti kansallisille viranomaisille 27.10.1995 päivätyllä teleksillä nro 12497, että käytettävissä olevien tietojen perusteella ei ollut tarpeen tarkastella uudelleen ministeriön menettelyä hanketta I/16/90/02 koskevan asian ratkaisemiseksi.

16 Myös ministeriö hylkäsi 14.11.1995 päivätyllä kirjeellään kantajan uudelleentarkastelua koskevan pyynnön.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi Le Cannen nostaman kanteen, joka koski teleksin nro 12497 kumoamista ja vahingonkorvausvaatimusta, asiassa T-218/95, Le Canne vastaan komissio, 7.11.1997 antamallaan tuomiolla (Kok. 1997, s. II-2055).

18 Kantaja valitti tuomiosta, ja yhteisöjen tuomioistuin kumosi kyseisen asiassa Le Canne vastaan komissio 7.11.1997 annetun tuomion asiassa C-10/98 P, Le Canne vastaan komissio, 5.10.1999 antamallaan tuomiolla (Kok. 1999, s. I-6831). Yhteisöjen tuomioistuin kumosi teleksin nro 12497, koska asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan 1 kohdassa ja 47 artiklassa ja tukipäätösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä yhteisön toimia koskeville hankkeille kalastusalan, vesiviljelyn ja rannikkovesien rakenteiden parantamiseksi ja sopeuttamiseksi 20 päivänä huhtikuuta 1988 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1116/88 (EYVL L 112, s. 1) 7 artiklassa säädettyä menettelyä ei ollut noudatettu.

19 Kyseisissä säännöksissä vaaditaan erityisesti, että ennen tuen vähentämistä tuen saajaa on kehotettava ilmoittamaan tuen myöntämiselle asetettujen ehtojen rikkomista koskevat syyt ja että kaikki tuen vähentämistä koskevat toimet on saatettava pysyvän kalatalouden rakennekomitean (jäljempänä komitea) käsiteltäviksi.

20 Komissio ilmoitti Le Cannelle 23.11.1999 päiväämällään kirjeellä, josta toimitettiin jäljennös Italian toimivaltaisille viranomaisille, että se aikoi vähentää hanketta I/16/90/02 varten myönnettyä tukea, ja se kehotti kantajaa ilmoittamaan sille, miksi tuen myöntämiselle asetettuja ehtoja ei ollut noudatettu.

21 Le Canne totesi 14.12.1999 päiväämässään ministeriölle ja komissiolle osoittamassaan vastauksessa, että hanketta I/16/90/02 koskevat muutokset eivät olleet olennaisia muutoksia vaan pelkkiä mukautuksia, kuten se oli osoittanut jo 26.7.1995 tekemissään huomautuksissa.

22 Le Canne väitti muun muassa, että asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan taloudellisen tuen vähentämistä koskeva päätös on täysin harkinnanvarainen, eikä se ole pakollinen silloinkaan, kun hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla. Le Cannen mielestä komission olisi pitänyt esittää selkeästi syyt, joiden takia se katsoi, että hanketta koskevat muutokset eivät olleet hyväksyttäviä edes jälkikäteen tarkasteltuina. Le Cannen mielestä ei siis ollut riittävää ilmoittaa, että hanketta koskeva muutos ei ollut hyväksyttävä vain siitä syystä, että sitä ei ollut ilmoitettu etukäteen.

23 Tribunale amministrativo regionale per il Veneto (Veneton alueellinen hallintotuomioistuin; jäljempänä TAR) kumosi 30.3.2000 tekemällään päätöksellä nro 882/00 ministeriön 14.11.1995 tekemän päätöksen, jolla Le Cannen asian uudelleentarkastelua koskeva vaatimus oli hylätty. TAR katsoi, että samat menettelyvirheet, jotka todettiin teleksin nro 12497 osalta edellä mainitussa asiassa Le Canne vastaan komissio 5.10.1999 annetussa tuomiossa, koskivat myös ministeriön päätöstä, joka perustui kokonaisuudessaan komission kyseisessä teleksissä esittämiin toteamuksiin.

24 Komitea ilmoitti 11.5.2000 kantansa aiotusta tuen vähentämisestä asetuksen N:o 4028/86 47 artiklan säännösten mukaisesti.

25 Komissio vähensi 11.7.2000 tekemällään päätöksellä K(2000) 1754 hanketta I/16/90/02 varten alun perin myönnetyn yhteisön tuen määrää 340 706 141 ITL:aa (175 960 euroa).

26 Komissio perusteli tuen vähentämistä vetoamalla muun muassa seuraaviin seikkoihin:

» — —

tuen saaja ilmoitti hankkeen muutoksista ministeriölle ja komissiolle vasta 12.12.1994, eli 14 kuukautta töiden valmistumisen jälkeen, vaikka tuen maksamisehdoissa todetaan, että suunniteltuja töitä ei voida muuttaa eikä niistä voida poiketa ilman kansallisten viranomaisten ja mahdollisesti komission etukäteen saatua hyväksyntää;

— —

— — komissio ilmoitti toimivaltaisille kansallisille viranomaisille ja tuen saajalle 23.11.1999 päivätyllä kirjeellään aikomuksestaan vähentää yhteisön tuen määrää; alentamisen syynä olivat esitettyä ja hyväksyttyä hanketta koskevat olennaiset muutokset, jotka tehtiin töitä toteutettaessa ilman kansallisille viranomaisille etukäteen tehtyä ilmoitusta ja näiden antamaa hyväksyntää;

— —

toisin kuin tuen saaja väitti 14.12.1999 päiväämässään kirjeessä, kyseessä olivat seuraavat seikat:

— tuen vähentäminen perustui töiden lopullista tilaa koskevaan tarkastustodistukseen, jonka ministeriön edustajat laativat 1.2.1995 toteutetun tarkastuksen jälkeen; tässä todistuksessa selvitetään seikkaperäisesti yhteisön ja kansallisen tuen vähentämistä koskevat syyt

— edellä mainitusta tarkastustodistuksesta ilmenee myös, että toteutetut muutokset eivät olleet pelkkiä mukautuksia; kyseessä olivat olennaiset muutokset, joista ei ilmoitettu etukäteen kansallisille viranomaisille. Tuen saaja ilmoitti näistä muutoksista 12.12.1994 päiväämässään kirjeessä, eli yli vuosi töiden valmistumisen jälkeen ja muutamaa kuukautta sen jälkeen, kun se lähetti tuen loppuosan maksamista koskevan vaatimuksen ministeriölle; tuen maksamisehdoissa, jotka on liitetty [päätökseen C(90) 1923/99], kuitenkin edellytetään, että suunniteltujen töiden mahdolliselle muuttamiselle tai niistä poikkeamiselle on saatava kansallisten viranomaisten ja mahdollisesti komission etukäteinen hyväksyntä

— kansallisten viranomaisten ja komission mielestä kyseisillä muutoksilla muutettiin olennaisesti hanketta ja eivätkä ne näin ollen olleet hyväksyttäviä; se, että myöhemmälle hankkeelle ITA/100/94 myönnettiin yhteisön tukea ei merkitse sitä, että komissio olisi hyväksynyt ensimmäisen hankkeen toteuttamista koskevat muutokset

— hanketta ITA/100/94 koskevia töitä toteutettiin hankkeen I/16/90/02 yhteydessä, eikä niille voida näin ollen maksaa hanketta I/16/90/02 koskevaa

yhteisön tukea; osaa nyt käsiteltävänä olevaa hanketta koskevista töistä ei toteutettu eikä suunniteltuja laitteita ostettu;

kansalliset viranomaiset eivät muuttaneet tuen vähentämistä puoltavaa kantaansa;

[asetuksen N:o 4028/86] 44 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisön tuki voidaan pidättää, vähentää tai poistaa, jos hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla;

— —."

27 Le Canne on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.9.2000 jättämällään kannekirjelmällä nostanut nyt käsiteltävänä olevan kanteen.

28 Le Canne teki samana päivänä jättämällään erillisellä hakemuksella välitoimihakemuksen, jossa se vaati päätöksen K(2000) 1754 täytäntöönpanon lykkäämistä ja välitoimien määräämistä.

29 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi tämän hakemuksen asiassa T-241/00 R, Le Canne vastaan komissio, 15.1.2001 antamallaan määräyksellä (Kok. 2001, s. II-39).

30 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti esittelevän tuomarin siirtämisestä ensimmäiseen jaostoon, jolle käsiteltävänä oleva asia näin ollen siirrettiin.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) päätti aloittaa suullisen käsittelyn esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella.

32 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 28.11.2001 pidetyssä istunnossa.

Asianosaisten vaatimukset

33 Le Canne vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— toteaa, että päätös K(2000) 1754 on mitätön

— velvoittaa komission maksamaan sille vahingonkorvausta Italiassa voimassa olevine laillisine korkoineen osamaksun suorittamisesta lukien loppuosan maksamiseen asti

— toissijaisesti määrää tarvittaessa asiantuntijatutkimuksen sen selvittämiseksi, olivatko hanketta I/16/90/02 koskevat muutokset olennaisia muutoksia

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

34 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää kanteen perusteettomana

— velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Asiassa Le Canne vastaan komissio 5.10.1999 annetun tuomion vaikutukset

35 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa alustavasti, että se, että teleksi nro 12497 kumottiin edellä mainitussa asiassa Le Canne vastaan komissio 5.10.1999 annetulla tuomiolla, koska Le Cannea ja komiteaa ei kuultu, ei kuitenkaan vaikuta kumottua toimea koskevien valmistelevien toimien pätevyyteen, jotka toteutettiin ennen todettuja sääntöjenvastaisuuksia.

36 Asiakirjoista ei myöskään ilmene, että edellä mainittu TAR:n tekemä päätös nro 882/00, jolla kumottiin ministeriön päätös, joka koski Le Cannen uudelleentarkastelua koskevan vaatimuksen hylkäämistä, vaikuttaisi 24.5.1995 tehdyn todistuksen lainmukaisuuteen.

37 Näin ollen on todettava, että todistusta, johon komission tekemä päätös K(2000) 1754 perustuu, ei ole kumottu eikä mitätöity myöhemmällä toimella, ja se voitiin siis ottaa huomioon kyseisen päätöksen tekomenettelyssä.

Kumoamista koskevat vaatimukset

Kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämistä

Asianosaisten väitteet ja niiden perustelut

38 Le Canne muistuttaa, että kalastuspääosaston antamien ohjeiden II/B osastossa, joka koskee asetuksen N:o 4028/86 nojalla esitettyjen yhteisön taloudellista tukea koskevien hakemusten hallinnointia, tehdään ero sellaisten asetuksen mukaan sallittujen muutosten, joilla ei muuteta liikkeen toiminimeä, hankkeen tavoitteita, kannattavuutta eikä sen toteuttamispaikkaa, ja sellaisten muutosten välillä, jotka vääristävät alkuperäisen hankkeen teknisestä tai taloudellisesta näkökulmasta; kantajan mielestä vain viimeksi mainitut muutokset ovat kielletyjä.

39 Le Canne katsoo osoittaneensa useaan otteeseen, että hanketta I/16/90/02 koskevat muutokset eivät olleet olennaisia muutoksia vaan pelkkiä mukautuksia, jotka eivät lainkaan vaikuttaneet hankkeen tavoitteisiin. Kyseiset mukautukset olivat sen mukaan välttämättömiä alueen vesiolojen huonontumisen ja kalastuslaitosten kalanviljelytoiminnan takia, jotka puolestaan johtuivat muista samanaikaisesti toteutetuista töistä, jotka saivat yhteisön yhteisrahoitusta saman ohjelman puitteissa.

40 Päätöksessä K(2000) 1754 viitataan Le Cannen mukaan vain todistukseen. Kyseinen todistus tehtiin kuitenkin ennen kuin Le Canne esitti 26.7.1995 ja 14.12.1999 tekemissään huomautuksissa tekniset väitteet, eikä todistuksessa voitu sen mielestä siis ottaa huomioon kyseisiä väitteitä.

41 Le Canne väittää lisäksi, että koska komissiolla on asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan 1 kohdan mukaan taloudellisen tuen vähentämistä koskevaa harkintavaltaa, sen olisi pitänyt selittää edes jälkikäteen, miksi hanketta koskevat eri muutokset eivät olleet sallittuja.

42 Le Canne väittää, että päätöksessä K(2000) 1754 ei myöskään mainita, että Le Canne ilmoitti kyseiset mukautukset sekä ministeriölle että komissiolle ja että nämä mukautukset mainittiin lisäksi myöhemmin töiden lopullisen tilan tarkastusta koskevan vaatimuksen yhteydessä.

43 Le Cannen mielestä perustelu, joka koskee hankkeen olennaisia muutoksia koskevan etukäteen saadun luvan puuttumista, on riittämätön myös siksi, että alun perin myönnetyn taloudellisen tuen määrää vähennettiin jälkikäteen päätöksellä K(2000) 1754 (asia C-181/90, Consorgan v. komissio, tuomio 4.6.1992, Kok. 1992, s. I-3557, 18 kohta).

44 Komissio väittää, että taloudellisen tuen vähentämistä koskevaa päätöstä on pidettävä asianmukaisesti perusteltuna silloin, kun siinä viitataan riittävän selvästi asianomaisen jäsenvaltion viranomaisen päätökseen, jossa selkeästi osoitetaan vähentämisen perusteet (asia T-85/94, Branco v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok. 1995, s. II-45, 37 kohta).

45 Komission mielestä päätös K(2000) 1754 sisältää vastauksen kantajan 14.12.1999 esittämissä huomautuksissa oleviin väitteisiin, koska siinä viitataan nimenomaisesti todistukseen. Komissio väittää, että todistuksessa mainitaan hanketta koskevat muutokset, joita ei ilmoitettu etukäteen kansallisille viranomaisille. Komission mielestä todistuksen yksityiskohtaisissa täsmennyksissä, jotka tukevat sitä, että perusteettomat kustannukset eivät ole tukikelpoisia, esitetään tiivistetysti mutta riittävän selvästi päätöksen K(2000) 1754 perustelut (asia C-189/90, Cipeke v. komissio, tuomio 4.6.1992, Kok. 1992, s. I-3573, 18 kohta).

46 Komission mielestä ministeriön todistuksessa täsmennetään hankkeessa I/16/90/02 mainittujen töiden lisäksi toteutetut työt, toteuttamatta jätetyt työt, tukikelpoiset kulut ja kulut, jotka eivät ole tukikelpoisia.

47 Komission mielestä päätöksessä K(2000) 1754 korostetaan, että todetut muutokset eivät olleet pelkkiä mukautuksia vaan olennaisia muutoksia, jotka ilmoitettiin yli vuosi töiden lopettamisen jälkeen, että nämä muutokset eivät olleet hyväksyttäviä ja että kansalliset viranomaiset eivät olleet muuttaneet kyseisen tuen vähentämistä puoltavaa kantaansa.

48 Komissio väittää, että kun otetaan huomioon se, että taloudellisen tuen myöntäminen perustuu komission ja jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön (em. asia Branco v. komissio, tuomion 36 kohta), päätös K(2000) 1754 ei eroa ministeriön todistuksesta, ja että Le Cannen huomautukset eivät anna aihetta epäillä tässä asiakirjassa olevien päätelmien perusteltavuutta.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

49 Asetuksen N:o 4028/86 44 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen mukaan komissio voi päättää taloudellisen tuen pidättämisestä, vähentämisestä tai poistamisesta, jos hanketta ei ole pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla.

50 Tämän säännöksen sanamuodosta, sellaisena kuin yhteisöjen tuomioistuin on sitä tulkinnut, ilmenee, että komissio ei ole velvollinen käyttämään tällaista toimivaltaa (em. asia Le Canne v. komissio, tuomio 5.10.1999, 25 kohta).

51 Komission käytäntö on yhdenmukainen tämän tulkinnan kanssa. Päätöksen C(90) 1923/99 liitteen mukaan (ks. edellä 6 kohta) ilman komission hyväksyntää tehdyt hanketta koskevat muutokset voivat nimittäin johtaa taloudellisen tuen vähentämiseen tai poistamiseen ainoastaan sellaisten kumulatiivisten edellytysten täyttyessä, joiden mukaan muutosten on ensinnäkin oltava merkittäviä ja toiseksi kansallisten viranomaisten tai komission on katsottava, etteivät ne ole hyväksyttäviä.

52 Komissiolla oli näin ollen siinäkin tapauksessa, että hanketta I/16/90/02 koskevat muutokset olivat merkittäviä ja että ne oli toteutettu ilman sen hyväksyntää, harkintavaltaa arvioida hankkeen tarkoituksen, systematiikan ja tavoitteen perusteella suunniteltua ja toteutettua hanketta koskevien erojen yhteensopivuus sen toteamiseksi, olivatko kyseiset erot hyväksyttäviä vai eivät.

53 Taloudellisille toimijoille yhteisön oikeusjärjestyksessä tunnustettujen hallinnollisia menettelyjä koskevien takeiden noudattaminen on olennaisen tärkeää silloin,

kun yhteisön toimielimillä on harkintavaltaa, kuten käsiteltävänä olevassa asiassa (ks. vastaavasti asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991, Kok. 1991, s. I-5469, 14 kohta).

54 Tällaisissa tapauksissa kyseisiin takeisiin kuuluu muun muassa toimielimille asetettu velvollisuus perustella riittävästi päätöksensä. Tällaisten perustelujen tarkoituksena on, että päätöksen adressaatti saa tietää tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin päätös perustuu, voidakseen muun muassa arvioida, olisiko tarkoituksenmukaista, että toimivaltainen tuomioistuin tutkii päätöksen.

55 Päätöksessä, joka koski yhteisön taloudellisen tuen vähentämistä sellaisen hankkeen osalta, jota ei ollut pantu täytäntöön ilmoitetulla tavalla, olisi pitänyt mainita syyt, joiden takia huomioituja muutoksia ei katsottu hyväksyttäviksi. Kyseisten muutosten merkittävyyttä tai etukäteen saadun luvan puuttumista koskevia perusteluja ei voida katsoa tältä osin riittäviksi perusteluiksi.

56 Edellä 26 kohdassa tarkastellussa päätöksessä K(2000) 1754 viitataan kuitenkin vain todistuksessa esitettyihin taloudellisen tuen vähentämistä koskeviin perusteluihin, kun siinä todetaan, että kyseisessä todistuksessa kuvatuilla muutoksilla "muutettiin olennaisesti kyseistä hanketta ja ne eivät näin ollen olleet hyväksyttäviä".

57 Päätöksessä K(2000) 1754 ei näin ollen perustella taloudellisen tuen vähentämistä muulla kuin sillä, että muutokset olivat merkittäviä hankkeen kannalta ja että niitä ei ilmoitettu etukäteen; vaikka päätöksessä todetaankin, että kyseiset muutokset eivät ole hyväksyttäviä, siinä ei kuitenkaan ilmoiteta, miksi muutokset eivät ole komission mielestä hyväksyttäviä, muutosten laajuutta koskevia huo-

mautuksia lukuun ottamatta. Päätöksessä ei täsmennetä erityisesti syitä, joiden takia muutetulle hankkeelle ei voida myöntää yhteisön taloudellista tukea samalla tavoin kuin alkuperäiselle hankkeelle.

58 Taloudellisen tuen saaja ei näin ollen saa tietää päätöksen K(2000) 1754 perusteella, miten komissio arvioi todettujen muutosten yhteensopivuutta hankkeen tarkoituksen, systematiikan ja tavoitteen perusteella. Tästä yhteensopivuudesta kuitenkin riippuu, ovatko hanketta toteutettaessa tehdyt muutokset hyväksyttäviä vai eivät.

59 Päätöksestä K(2000) 1754 puuttuvat näin ollen tiedot, joita kantaja ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarvitsevat muun muassa kyseisen toimen laillisuusvalvontaa varten; kyseisen päätöksen perustelut ovat siis riittämättömät.

60 Näin ollen käsiteltävänä oleva kanneperuste on hyväksyttävä ja päätös K(2000) 1754 kumottava ilman, että muita Le Cannen esittämiä kumoamista koskevia perusteita tai asiantuntijatutkimusta koskevaa vaatimusta olisi arvioitava.

Vahingonkorvausvaatimus

61 Le Canne vaatii lisäksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta velvoittamaan komission maksamaan kantajalle korvausta vahingosta, jonka se väittää aiheutuneen tuen riidanalaisesta vähentämisestä, Italiassa voimassa olevine laillisine korkoineen ensimmäisestä osamaksun suorittamisesta lukien loppuosan maksamiseen asti.

62 Komission on kuitenkin EY 233 artiklan nojalla määritettävä tämän tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet ja tehtävä tarvittaessa uusi päätös, joka on riittävästi perusteltu.

63 Edellä esitetystä seuraa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi arvioida Le Cannen vaatimusta käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä vaikuttamatta uuden päätöksen sisältöön.

64 Kyseinen vaatimus on näin ollen hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

65 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

66 Koska komissio on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelyä koskevat kulut mukaan lukien.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(ensimmäinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Komission 11.7.2000 tekemä päätös K(2000) 1754 kumotaan.**

2) **Kanne hylätään muilta osin.**

3) **Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut välitoimimenettelyä koskevat kulut mukaan lukien.**

Vesterdorf Forwood Legal

Julistettiin Luxemburgissa *5* päivänä maaliskuuta 2002.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
presidentti